

GÜLERYÜZ SOKAĞI

Mustafa ECEVİT Çizer: Pervin ÖZCAN

-3-

özünde sevgi var

Çamlıca Çocuk Yayınları / 453
Güleryüz Sokağı

Yayın Yönetmeni
Adem Fidan

Yazan
Mustafa Ecevit

Editör
Mehmet Yıldız

Resimleyen
Pervin Özcan

Grafik Tasarım
Güven Uysal

Kapak Tasarım
Süleyman Köklü

1. Baskı: Temmuz 2025, İstanbul

ISBN 978-625-7841-68-9

Çamlıca Çocuk Yayınları

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 54
Güneşli – Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00

www.camlicacocuk.com - bilgi@camlicacocuk.com

T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika Numarası: 46592

Baskı

Çamlıca Basım Yayın ve Tic. A.Ş.

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 54
Güneşli – Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00 (pbx) - Faks: 0212 657 95 88

www.camlicabasim.com

İçindekiler

Böyle Hediye Olur Mu?	5
Yürüyen Ayakkabılar	13
Hacivat Ve Karagöz İnternette	23
Karpuz Amcanın Karpuzları	33
Vay Başıma Gelenler!	41
Otlar Arasındaki Canavar	49
Ehliyetsiz Sürücüler	57
Dünyanın En Zeki Meyvesi	65
Kardan Kulübeler	73
Hangisi Doğru?	81
Büyük Ana	89
Dönüşüm	97
Gizli Bahçenin Anahtarı	105
Kayıp Kedinin İzinde	113

"Çocuklar!" dedi öğretmenimiz. "Kitap okuma yarışması düzenleyeceğiz. Bir ay boyunca en çok kitap okuyan beş kişiye ödül vereceğim."

Heyecanlandık. Sürekli kitap okuyorduk ama bir yarışma yapılacak olması, ister istemez heyecanlanmamıza neden oldu. Üstelik işin ucunda ödül vardı. Biraz ilginç bir durumla karşı karşıyaydık, çünkü ödül için kitap okunmazdı. Parmağımı kaldırıp soru sormaya hazırlandığım sırada öğretmenimiz açıklama yaptı. Sanki içimden geçenleri okumuştı.

"Biliyorum, bazılarınızın tuhafına gitti. Çünkü bu güne kadar hiç böyle bir uygulama yapmamıştık. Kitap, ödül kazanmak için okunmaz

elbette, ama bazı sebeplerden dolayı böyle bir karar aldım.”

Öğretmenimiz, bizlere kitap okumanın gerekliliği hakkında çok açıklama yapardı. Niçin okumamız gerektiğini anlatır, kendi öğrencilik yıllarında çok kitap okuyan ve okumayan arkadaşlarından örnekler verirdi. Onun çabaları sonucu birçoğumuz kitap okuma alışkanlığı kazanmıştık. Elbette bu alışkanlığı kazanmak istemeyen arkadaşlarımız da vardı. Sanırım öğretmenimizin yarışma yapmasının asıl nedeni de buydu. Kitap okumayanları teşvik etmekte...

Yarışmanın kuralları şöyleydi:

Kitabı okuduktan sonra özetini ailemize anlatacaktık. Ailemiz de telefonla özetin kısa bir videosunu çekip öğretmenimize gönderecekti. Okuduğumuz kitabın kaç sayfa olduğunu da özeti

anlatırken kendimiz söyleyecektik ya da ailemiz mesaj yazarak bildirecekti. Yani önemli olan okunan kitap sayısı değil, okunan sayfa sayısıydı.

Ertesi gün, elinde rulo yapılmış bir kartonla içeri girdi öğretmenimiz. Hepimizin gözü kartondaydı. Böyle durumlarda her nedense çok sabırsız davranıyoruz. Merakımızı bir an önce gidermek istiyoruz. Naci, dayanamayıp sordu:

“Öğretmenim! O nedir?”

Öğretmenimizin verdiği cevapla, sınıf bir anda gülmeye başladı.

“O, sekiz adet ünlü harften biri olup alfabemizde on sekizinci sırada yer alır Naciciğim! Ayrıca N ve Ö harfleriyle de komşudur.”

Bizim gibi Naci de gülüyordu. Hem gülüyor hem “Ben onu sormadım ki öğretmenim” diyordu. Öğretmenimizin yeni cevabı, sınıftaki gülme şiddetini biraz daha yükseltti.

“Onu sormadın mı? On biri mi sordun?”

